

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 70.

Vydána dne 7. srpna 1926.

 Obsah: 152. Ústavný zákon o udelení štátneho občianstva československého niektorým osobám.

152.

Ústavný zákon zo dňa 1. júla 1926 o udelení štátneho občianstva českosloven- ského niektorým osobám.

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

(1) Štátni občania bývalého Uhorska, ktorí pred dňom 1. januára 1910 aspoň štyri roky nepretržite mali bydlisko v niektorej obci Slovenska alebo Podkarpatskej Rusi a obec táto za túto dobu nečinila proti nim námietky podľa §u 9 zák. čl. XXII/1886, majú nárok na udelenie československého štátneho občianstva, keď majú od uplynutia spomenutých štyroch rokov nepretržite do podanej žiadosti bydlisko na území náležajúcim dnes Československej republike a nie je dokázané, že si v tejto dobe nadobudli domovského práva v niektorej obci ležiacej mimo tohoto územia alebo štátneho občianstva mimo republiky Československej, jestliže do päť rokov od dňa účinnosti tohoto zákona podajú u príslušného úradu (§ 4) žiadosť za udelenie československého štátneho občianstva.

(2) Nepretržitosť bydlisťa podľa predošlého odstavca neruší doba, ktorú tá ktorá osoba strávila

a) do 1. júna 1919 v službe vojenskej, pokiaľ táto nebola službou z povolania, alebo plniac povinnosť uloženú jej podľa zákona o válečných úkonoch,

b) za svetovej vojny alebo po svetovej vojne buď v zajatí, v rukojemstve alebo v internovaní,

c) v službe československej brannej moci,

d) prechodne za zárobkom.

(3) Z nároku sú vylúčení, ktorí

a) sa dopustili trestného činu proti bezpečnosti Československej republiky, alebo

b) dobrovolne opustili územie Československej republiky a prejavili nepriateľské smýšľanie vóči nej,

c) boli právoplatne vykázaní z územia Československej republiky,

d) po 28. októbri 1918 vykonávali mimo územia Československej republiky funkcie v záujme cudzieho štátu,

e) odopreli slozenie sľubu poslušnosti podľa §u 2 zákona zo dňa 10. decembra 1918, čís. 64 Sb. z. a n., a neboli preto na svojích služobných miestach ponechaní a ani pozdejšie prijatí.

§ 2.

(1) Vydané ženy, manželstvo ktorých nebolo súdne ani rozlúčené, ani vyhlásené za neplatné, nasledujú v štátnom občianstve nabytím podľa tohoto zákona svojho manžela, nezletilé deti manželské a legitimované svojho otca, není-li ho, svoju matku, nemanželské svoju matku.

(2) Bývanie umrelého manžela pred 1. januárom 1910 a od tejto doby (§ 1) započíta sa do bývania vdovy, keď si táto podá podľa tohoto zákona žiadosť o udelenie československého štátneho občianstva.

(3) Bývanie umrelého otca, alebo umrelej matky-vdovy, alebo umrelej nemanželskej matky pred 1. januárom 1910 a od tejto doby (§ 1) započíta sa do bývania detí (manželských, nemanželských alebo legitimovaných), podajú-li tieto podľa tohoto zákona žiadosť o udelenie československého štátneho občianstva. Keď sú tieto deti nezletilé, podá žiadosť zákonnitý zástupca.

(4) Podajú-li v predošlom odstavci spomenuté deti alebo ich zákonnitý zástupca žiadosť

o udelenie československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona, započíta sa do ích bývania (§ 1) doba bývania rodičova (§ 1) aj vtedy, keď dotýčný rodič ešte žije a pre svoju osobu udelenie štátneho občianstva nežiada.

§ 3.

Osobám, ktoré nabyly československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona, určí ministerstvo vnútra, súčasne s udelením štátneho občianstva alebo s vystavením vysvedčenia podľa 5. odstavca §u 4, v zvláštnom výnose, domovské právo podľa zásad §u 14 zákona z 9. apríla 1920, čís. 236 Sb. z. a n.

§ 4.

(1) Žiadosti o udelenie československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona podľa treba u politického úradu II. stolice (županského úradu), v obvode ktorého má žiadateľ bydlisko.

(2) Žiadosť obsahovať musí označenie:

a) mena, priezviska, zamestnania, bydliska žiadateľa,

b) miesta a dňa narodenia žiadateľa,

c) mena a osobných pomerov manželky a detí žiadateľa,

d) pobytu žiadateľa od 1. januára 1906 počnúc, prípadne osôb, pobyt ktorých sa mu vpočíta,

e) pobytu podľa 2. odstavca §u 1,

f) vlastnoručným podpisom opatrené prehlásenie žiadateľovo, že po 1. januári 1906 nestal sa ani štátnym občanom ani domovským právom príslušným mimo republiky Československej,

g) prehlásenie žiadateľovo, že žiada o udelenie československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona,

h) nie sú-li tieto udaje doložené verejnými listinami, nech sú v žiadosti označené dokazovacie prostriedky, ktoré strana chce mať použité.

(3) Politický úrad II. stolice (županský úrad) ihneď predloží žiadosť, zodpovedajúcu predpisom predošlého odstavca, ministerstvu vnútra. Nezodpovie-li žiadosť predpisom predošlého odstavca, vráti politický úrad II. stolice žiadosť strane cieľom doplnenia alebo opravy. Neučiní-li tak strana v primeranej lehote úradom určenej, považuje sa žiadosť za odvolanú. Odvolanú žiadosť možno znovu opakovať.

(4) Keď udaje žiadosti nie sú doložené hodnovernými listinami, úrad vyšetří a zistí podmienky udelenia československého štátneho občianstva, pri čom môže dať prísazne vypočúť svedkov, stránky a použiť všetkých dokazovacích prostriedkov podľa zásad civilného procesného poriadku. Je-li nepretržitost' bydliska (§§ 1 a 2) zistená alebo aspoň pravdepodobná, žiadosť zamietnuť možno len vtedy, keď niet ostatných podmienok udelenia štátneho občianstva určených v tomto zákone.

(5) Nebola-li žiadosť odvolaná a nevynesie-li ministerstvo vnútra konečné rozhodnutie behom dvoch rokov od dňa podania žiadosti u politického úradu II. stolice (županského úradu), považuje sa československé štátne občianstvo za žiadateľovi udelené podľa tohoto zákona. O tomto spomenuté úrady povinné sú na žiadosť stránky ihneď vydať úradné vysvedčenie.

§ 5.

Udeleniu československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona neprekáža, že žiadateľovi bolo uznanie alebo udelenie československého štátneho občianstva právoplatne odopreté pred dňom, keď zákon tento nadobudne účinnosti.

§ 6.

S osobami, ktorým bude podľa tohoto zákona udelené československé štátne občianstvo, budiž od dňa udelenia štátneho občianstva tak nakladané, ako keby boli bývali štátnymi občanmi od dňa 28. októbra 1918.

§ 7.

Použije-li strana vedome nepravých a nesprávnych dokladov a udajov v žiadosti pri uplatnení nároku v tomto zákone určenom, môže ministerstvo vnútra udelenie československého štátneho občianstva uplatneného podľa tohoto zákona vyhlásiť za neplatné.

§ 8.

Zákon tento nadobudne účinnosti 15. dňa po vyhlásení. Prevedením zákona poveruje sa minister vnútra v dohode so súčasťnými ministrami.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.